

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעט" ב"דף היום" בש"ת ומ"מ

דף מה.

תוד"ה אלוהיהם נחלקו על רש"י במה שההרים עצמם נעשים על"ז ואף שהם עצמם מותרים יש נ"מ לתקרובת, ועי' שיטת ר"י כאן (עי' הגה' מראה כהן), ועי' תוס' חולין מ., וע"ע קה"י סי' טז.

מפני שיש בה תפיסת יד אדם, עי' רש"י ועי' גליוני הש"ס שהביא מגור אריה שפירש שאפשר לאחוז בו ובשורשים אם יחפור וממילא אינו נחשב לדבר אחד, עי' מה שביאר בדבריו.

תוד"ה כל, מה שהקשו מבית המקדש, ובמה שתירצו על"פ נביא נראה שהתירו על"פ נביא, וברמב"ן מו. פי' דהנביא אמר שלא נעבד, ובחתי"ס בשו"ת יו"ד רלג' תי' בשם רבו רנ"א דבתחילה היה עמק ורק אח"כ נעשה להר, ובמשך חכמה בראשית כב' ב' תי' דרק אחר עקידת יצחק החלו הגויים לעבוד על ההרים, וע"ע פני דוד לחיד"א פ"י יתרו.

ציפוי הר, ובתוס' ד"ה תנא למדו שרק כשנעבד נאסר, אמנם האחרונים הוכיחו מהרמב"ם ע"ז ח' ז' שכתב דהוא בכלל משמשיה דגם הלא נעבד נאסר, ועיי"ש אבי עזרי שגם לוקה שניים כד"ן ע"ז, וע"ע מנחת חינוך תכח'.

ע"ב

באילן שנטעו וכו', ונחלקו רש"י ותוס' אי איירי בנטעו אילן או בנטעו גרעין, וע"ע תורא"ש ותורי"ד.

מבעי ליה לאילן שנטעו מתלילה לכך, עי' רמב"ן ור"ן, ועי' ש"ך קמה' ד', ובהגהות מחנ"א על הר"ף הובא בסוף הספר.

בדין שירוש על"ז וכינוי שם גנאי לה, עי' יו"ד קמו' ובפרישה שם טו' בשם המהרש"ל דדין זה רק בא"י, ועי' טז שם סקי"ב שתמה עליה וכתב דזהו רק בדין לשרש אבל בדין לכנות שם גנאי זהו גם בחו"ל, ועי' נקודות הכסף שם שחולק עליו.

והרמב"ם ע"ז ח' ט' שלא הזכיר דין זה שצריך לכנות לה שם, עי' מל"ח תלו' ב', והגהות רעק"א שם על הרמב"ם.

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

חדשו! נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-יום 0795255901

השאלות ניתנו מידי בוקר, התשובות - בשעות הערב, בקרוב יהיה ניתן להשאיר תשובות.